

[Ebba Strange]

Derfor er vi da også enige med alle dem, der har sagt, at problemet naturligvis skal løses internationalt. Vi synes også, det er godt, at udenrigsministeren har taget flygtningespørgsmålet op på FN's generalforsamling, og vi opfordrer meget til en intensivtivering af de internationale bestræbelser, både i Europa, specielt i Norden, og i hele verden.

Men vi vil gerne gøre opmærksom på, at hvis Højkommissariatet skal løse flere opgaver, så forudsætter det flere ressourcer tilført Højkommissariatet. Det er jo også et af de steder, hvor der er blevet skåret ned i FN-systemet inden for de senere år.

Vi gør også opmærksom på – og jeg skal ikke gentage alt, hvad hr. Ole Espersen sagde – at det i meget høj grad ligger i den rige verdens hænder at yde en direkte indsats for at standse krigen mellem Iran og Irak, f.eks. ved at standse våbenleverancer. Den rige verden kunne også gøre mere for at løse Mellemøstenproblemet. USA kunne opføre sig anstændigt i Mellemamerika, Sovjet kunne opføre sig anstændigt i Afghanistan.

Det er blevet fremført i debatten, at det bl.a. er af hensyn til den danske opinion, at vi bliver nødt til at bremse for indgangen af asylansøgere nu. Jeg vil godt for det første sige til alle landets pensionister og bistandsmodtagere: tror I virkelig, at I ville få en rød øre mere i pension eller bistandshjælp, fordi Danmark lod være med at modtage flygtninge? De forringelser, der er sket i de sociale lovgivninger, er sket i 1982, da den borgerlige regering kom til, og ikke efterhånden som flygtningene er kommet til Danmark.

Hvem skaber så opinionen? Ja, pressen har en meget stor rolle, men pressen skal jo have noget at skrive om; den skal bl.a. citere noget, som andre har sagt, og en række af regeringspartierne medlemmer har båret meget ved til at skabe en negativ stemning i den danske befolkning.

Når statsministeren og justitsministeren taler om »folkevandring«, når både statsministeren og justitsministeren manipulerer med tallene, statsministeren ved at sige, at hvis det fortsætter sådan her, så får vi 50.000 flygtninge om året, justitsministeren ved at skrive i bemærkningerne til det lovforslag, vi behandler, at hvis det fortsætter sådan, så får vi 36.000 flygtninge om året, så vil jeg godt sige, at man kan lave fremskrivninger på mange måder. Man kan spørge statistikerne,

hvordan man gør det på den ene og den anden og den tredje måde ved at vælge en bestemt uge og en bestemt måned ud og så bare skrive frem. Jeg synes, det er vildledning, og jeg synes, det er usmagelig vildledning.

I tidligere år fik vi også en meget stor tilstrømning, specielt i august og september. Det har allerede nu vist sig, at den er gået ned. Jeg synes, vi passende kunne vente og se, hvordan årets tal ser ud sammenlignet med andre års tal.

Jeg krummede også tæer, da så mange fremtrædende personer i Danmark under indsamlingen til Flygtning 86 havde travlt med at fortælle os alle sammen, at det her handlede sandelig ikke om flygtningene i Danmark, men kun om dem, der befandt sig langt ude i verden. Det lyder, som om vi siger: lad nu de fattige lande klare flygtningeproblemet, så yder vi vores skærv til det, og så ser og hører vi det ikke så meget, som vi gør, når vi har dem tæt på os.

Derfor vender vi os imod, at man nu går tilbage til en retstilstand fra før 1983, ja længere tilbage i virkeligheden, ved at lave skel i loven mellem konventionsflygtninge og de facto-flygtninge. De facto-flygtninge begyndte faktisk allerede at dukke op kort tid efter, at konventionen fra 1951 var blevet vedtaget, og det er jo i meget høj grad den, der har været brugt over for en række østeuropæiske flygtninge.

Vi anerkender førsteasyllandsreglerne. Det har vi altid gjort, men de forudsætter jo og har også altid forudsat, at andre lande anerkender dem, hvis vi skal undgå bare at sende folk i kredsløb fra det ene land til det andet, og vi mener stadig væk ikke, at folk skal afvises ved grænsen, hvis de påberåber sig asyl.

Som noget af det sidste vil jeg gerne sige, at også i SF erkender vi, at der er en grænse for, hvor mange flygtninge Danmark kan tage imod. Vi ved ikke præcist, hvor den grænse ligger, den er nemlig bl.a. psykologisk betinget, og den ville være højere, hvis danske politikere og regeringspolitikere først og fremmest gik ind i en positiv påvirkning af den danske befolkning i stedet for at bære ved til skabelse af angst og usikkerhed.

Så vil jeg godt spørge: regeringen har selv opereret med et tal på 5.000; hvis nu regeringen får sit forslag igennem – og det lyder det jo til efter det socialdemokratiske indlæg – betyder det så, at regeringen er villig til at gå